

SVIZOVE STRANI

[novice]

1. oktober 2004 * Kranj

Sestanek o plačni skupini J in položaju računovodkinj

Poleg računovodkinj s kranjskih osnovnih, srednjih in glasbenih šol so se sestanka udeležili tudi predsednica območnega odbora Kranj, predsednica Svizove sekcije nepedagoških delavcev, glavni tajnik ter Svizova pravna. Govorili so o težavah te poklicne skupine in ugotovili, da jih nimajo le računovodkinje s tega območja, temveč tudi druge.

Branimir Štrukelj je predstavil potek pogajanj za kolektivno pogodbo za javni sektor (KPJS) s posebnim poudarkom na plačni skupini J. V njej je zajetih 360 delovnih mest, vendar za razliko od nekaterih drugih dejavnosti ta skupina ne bo imela svoje kolektivne pogodbe. To pomeni, da bo morala vse te poklice zajeti KPJS. Stanje na pogajanjih je precej zapleteno, saj vsak sindikat zagovarja svoje poklice ter jih želi uvrstiti čim višje.

5. oktober 2004 * Ljubljana

Praznovanje svetovnega dneva učiteljev

V številnih državah po svetu so z različnimi prireditvami oznamovali svetovni dan učiteljev. Na Hrvaškem, denimo, so učitelji opozorili nase s stavko, v Srbiji pa so na ta dan odkrili spomenik, posvečen učiteljem. Tudi po Sloveniji so ob tem prazniku potekale mnoge prireditve, največje v ljubljanskem Cankarjevem domu se je udeležilo več kot tisoč učiteljic in učiteljev ljubljanskih osnovnih šol.

6.-8. oktober 2004 * Ženeva

Mednarodna konferenca o doseganju enakega plačila za ženske ob enakem delu v javnem sektorju

Svizova predstavnica se je v Ženevi udeležila mednarodne konference na temo enakega plačila za enako delo ne glede na spol. Udeleženci konference, predstavniki reprezentativnih sindikatov iz javnega sektorja, so dva dni razpravljali o neenakem plačilu in o mogočih strategijah za doseganje enakega plačila za enako delo, o zaposlovanju žensk na slabše plačanih delovnih mestih ter o zaposlovanju za določen delovni čas in krajši od polnega. Sodelujoči so izmenjali izkušnje o delu in vlogi reprezentativnih sindikatov v pogajanjih z nacionalnimi vladami, o (ne)uspešnih socialnih dialogih ter o (ne)ustreznih delovno-pravnih nacionalnih zakonodajih. V sklepnem poročilu so udeleženci konference svoje izkušnje in predloge povzeli v priporočila za ravnanje EU, nacionalnih vlad, reprezentativnih sindikatov, mednarodne organizacije za delo, z namenom, da se za enako delo zagotovi enako plačilo za oba spola.

12. oktober 2004 * Ljubljana

30. seja Izvršilnega odbora Sviza

Po dveh septembrskih sejah je delovna skupina nadaljevala z iskanjem rešitev tudi oktobra. V Svizu že dalj časa spremljamo problematiko dopolnjevanja delovne obveznosti strokovnih delavcev v šolah. V skladu z možnostmi, ki jih daje zakonodaja, smo Ministrstvu za šolstvo, znanost in šport ter Združenju ravnateljcev osnovnih šol Slovenije predlagali nekaj rešitev, vendar neuspešno. Razlike glede reševanja tega vprašanja postajajo med šolami zmeraj večje. Zaradi neenotnega pristopa so zaposleni in tudi mnogi ravnatelji vse bolj nezadovoljni. Zato so se člani skupine s posebnim pismom obrnili prav na ravnateljice in ravnatelje vseh osnovnih in glasbenih šol ter šol s prilagojenim programom, da bi se od njih dobili koristne nasvete in namige za morebitne rešitve.

14. oktober 2004 * Ljubljana

3. seja delovne skupine za analizo delovnega časa učiteljev v osnovni šoli

Po dveh septembrskih sejah je delovna skupina nadaljevala z iskanjem rešitev tudi oktobra. V Svizu že dalj časa spremljamo problematiko dopolnjevanja delovne obveznosti strokovnih delavcev v šolah. V skladu z možnostmi, ki jih daje zakonodaja, smo Ministrstvu za šolstvo, znanost in šport ter Združenju ravnateljcev osnovnih šol Slovenije predlagali nekaj rešitev, vendar neuspešno. Razlike glede reševanja tega vprašanja postajajo med šolami zmeraj večje. Zaradi neenotnega pristopa so zaposleni in tudi mnogi ravnatelji vse bolj nezadovoljni. Zato so se člani skupine s posebnim pismom obrnili prav na ravnateljice in ravnatelje vseh osnovnih in glasbenih šol ter šol s prilagojenim programom, da bi se od njih dobili koristne nasvete in namige za morebitne rešitve.

18.-20. oktober 2004 * Portorož

10. strokovno srečanje ravnateljic in ravnateljcev vrtcev

Na srečanju, ki se ga je kot Svizova predstavnica udeležila tudi predsednica sindikata in predsednica Sindikalne konference za predšolsko vzgojo Nevenka Tučič, so med drugim govorili o aktualnih temah iz predšolske vzgoje in uveljavljanju novega koncepta nadaljnega izobraževanja in usposabljanja strokovnih delavcev v vzgoji in izobraževanju. Približno 200 ravnateljic in ravnateljcev vrtcev je izrazilo nezadovoljstvo zaradi nejasne razdelitve pristojnosti in odgovornosti med vrtci in občinami, natančno pa so se seznanili tudi z vsemi spremembami, ki se obetajo predšolski vzgoji.

19.-20. oktober 2004 * Portorož

Posvet o položaju, vlogi in perspektivah šolskih tajnic

V Portorožu je potekal dvodnevni posvet o sedanjem in prihodnjem položaju šolskih tajnic. Na omizju je poleg dveh ravnateljcev, tajnic in predstavnikov šolskega ministrstva sodeloval tudi glavni tajnik Sviza Branimir Štrukelj. Tajnice so precej nezadovoljne s svojim zdajšnjim položajem, saj zaradi nejasnega opisa del in nalog delajo zmeraj več. Nezadovoljne so tudi s plačami, za katere menijo, da so prenizke in se ne zvišujejo tako kot v nekaterih drugih poklicih v šolstvu.

25.-26. oktober 2004 * Fiesa

Dvodnevna izobraževalna seminarja za sindikalne zaupnice in zaupnike v kulturnih organizacijah in glasbenih šolah

Za nami sta prva izobraževalna seminarja za sindikalne zaupnice in zaupnike. V posebni rubriki Aktivnosti si lahko ogledate termine preostalih izobraževalnih seminarjev. Spremljajte tudi našo spletno stran www.sviz-sl.si, na kateri bomo sproti objavljali poročila s seminarjev in druge aktualne informacije, prijavnice ...

[uvodnik]

NA POLOVICI MANDATA SINDIKALNIH ZAUPNIC IN ZAUPNIKOV

Za 995 izvoljenih sindikalnih zaupnic in zaupnikov Sviza se je iztekla polovica štiriletnega mandata. To je priložnost, da pogledamo, kako uresničujemo cilje, ki smo si jih zadali decembra predlani v Portorožu na VI. skupščini Sviza. Takrat smo se zavezali, da jih bomo uresničili do leta 2006.

Na prvo mesto smo postavili pogajanja o novem plačnem sistemu in zmanjšanje razlik med plačami učiteljev (v resnici vseh strokovnih delavcev v izobraževanju) in zdravnikov. S povišanjem dodatkov za psihofizične obremenitve leta 2003 in 2004 - za zdaj - v rokih in ustreznih višinah uresničujemo dogovorjeno. Drugi cilj, povezan z ohranjanjem delovnih mest, je bil v prvi polovici mandata bolj v ozadju in mu nismo namenili veliko pozornosti. Najbrž zato, ker večjih odpuščanj na našem področju še ni bilo - to ne pomeni, da jih ne bo tudi v prihodnje. Prej nasprotno. Zaradi dramatičnega upadanja rojstev v Sloveniji se jim bo težko - če že ne nemogoče - ogniti. Med pomembne cilje je skupščina uvrstila tudi sklenitev dogovora o dodatnem pokojninskem zavarovanju za naše člane. S podpisom Kolektivne pogodbe o oblikovanju pokojninskega načrta za javne uslužbenke, ki ga je podpisalo 19 reprezentativnih sindikatov

javnega sektorja, in z rednim mesečnim vplačevanjem sredstev v Zaprti vzajemni pokojninski sklad za javne uslužbenke je bil ta cilj v osnovi že dosežen.

Če pustim ob strani reorganizacijo tajništva, ki poteka, bi morali v drugem delu mandata veliko energije usmeriti v ustanovitev konfederacije sindikatov javnega sektorja. Menim, da je ta nujna, če želimo v prihodnjih letih okrepiť pogajalsko pozicijo do vlade, ki je najpogosteje delodajalec našemu članstvu. Tisti, ki bolje poznajo odnose med sindikati javnega sektorja, sicer večinoma dvomijo, da je to mogoče storiti v bližnji prihodnosti. Vendar se s skeptiki ne strinjam. Vem, da je oblikovanje konfederacije verjetno neizvedljivo, dokler se ne dogovorimo, koliko bodo vredna posamezna delovna mesta v javnem sektorju. Takoj po tem, torej po podpisu Kolektivne pogodbe za javni sektor, pa bo naš interes enak: da se vsako leto pred oddajo poročila v Državni zbor za Vlado RS "spogajamo" za čim večje povišanje plač za prihodnje leto. Ker se sindikati za povišanje plač ne bomo mogli več pogajati po dejavnostih in poklicih, temveč le vsi skupaj, je ustanovitev konfederacije v interesu vseh ali vsaj večine 150.000 zaposlenih v javnem sektorju.

BRANIMIR ŠTRUKELJ,
glavni tajnik Sviza

[v središču]

VEČ SAMOZAVESTI

▶ **Dober mesec po svetovnem dnevu učiteljev in slabih enajst pred novim praznovanjem ne bo odveč, če ponovno razmislimo o pomenu in vlogi učiteljev v sodobni družbi. 5. oktober je namreč le en dan v letu in marsikdaj ostane premalo opažen. Še posebno, če prav takrat stavekajo novinarji ...**

Ob praznovanju takih dni, kakršni je svetovni dan učiteljev, se pokaže, da se javnost večinoma še premalo zaveda pomena izobraževanja in posredno izobraževanja učiteljev. Glede tega je vsaj nekoliko bolje pri politikih - postopno nam je namreč uspelo prepričati vlado, da je kakovostno izobraževanje gonilo uspešnosti slovenske družbe. Vlada je tako izobraževanje postavila v ospredje in mu namenja približno šest odstotkov bruto domačega proizvoda. To nas v primerjavi z drugimi evropskimi državami uvršča precej visoko. Sicer pa praznovanje svetovnega dneva učiteljev ni namenjeno (le) temu, da učitelji od vsepovsod dobivajo čestitke in zahvale za svoje delo. Je predvsem poskus, opozoriti vse druge (politike in javnost) na pomembnost tega poklica.

Odnos države do šolstva in učiteljev se zrcali tudi v financiranju. Tu nam je uspelo v zadnjih letih narediti opazen premik naprej, čeprav lahko zmeraj najdemo kakšen razlog, da zadovoljstvo ni popolno. Eden od teh je že nekaj časa vprašanje dopolnjevanja delovne obveznosti strokovnih delavcev v šolah. Z njim se zelo intenzivno ukvarja posebna delovna skupina, ki je sredi oktobra vsem ravnateljicam in ravnateljem osnovnih in srednjih šol ter šol s prilagojenim programom poslala posebno pismo. V njem jih prosi za na-

ločno zanikala. Rekla je, da ne misli poučevati. Službo si bo poiskala drugje."

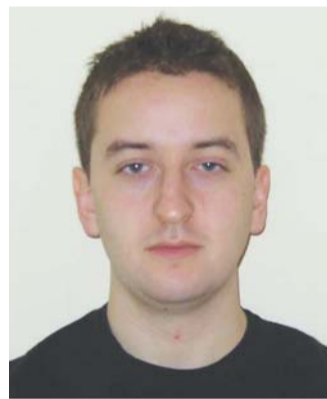
Vendarle ugled učiteljev v družbi ni tako majhen, kot bi se lahko (za)zdela. V javnomnenjskih raziskavah o zaupanju v posamezne ustanove se izobraževalne uvrščajo visoko. Res pa je, da je pred družbenimi spremembami v devetdesetih letih prejšnjega stoletja učitelj v slovenski družbi zasedal zelo visoko mesto in je veljal za avtoriteto že zgolj zaradi tega. Po demokratičnih spremembah so se učitelji znašli v novem položaju, vrednotenje tega poklica se je spremenilo, čeprav je po ugledu ostal zmeroma visoko. A tega se danes marsikateri učitelj ne zaveda. To niti ni tako zelo presenetljivo, saj je šolstvo v zadnjem času postalo prostor, na katerem se prav vsi čutijo

sposobni in poklicani iskati "instant" rešitve. Le strokovno mnenje in izkušnje učiteljev bolj malo upoštevajo.

A za to so delno odgovorni tudi učitelji. Raziskava TIMMS iz leta 1995 namreč kaže, da le 5 (!!) odstotkov slovenskih učiteljev matematike meni, da je njihov poklic v družbi dovolj cenjen. Vsi drugi se ne zavedajo, kako pomembno delo opravljajo. V raziskavi celo nihče od učiteljev svojega poklica ni uvrstil med tiste, ki naj bi imeli v družbi visok ugled. Približno 30 odstotkov učiteljev je na tristopenjski lestvici ugleda uvrstil med družbi (visok, povprečen, nizek) svoj poklic označilo z zadnjo ponujeno možnostjo.

Da bodo začeli učiteljski poklic ceniti tudi drugi, bodo morali svoje mnenje o njem najprej spremeniti učitelji sami. Avtoritete jim ne more vrniti noben pravilnik. Pridobijo si jo lahko le s samozavestnim in strokovnim opravljanjem svojega dela ter tako, da izžarevajo ponos, ker so učitelji!

SANDI MODRIJAN

Sandi Modrijan

[aktivnosti]

IZOBRAŽEVALNI SEMINARJI ZA SINDIKALNE ZAUPNIKE

Tudi letos pripravljamo izobraževalne seminarje za Svizove sindikalne zaupnice in zaupnike. Konec oktobra smo v Fiesi že izpeljali seminarja za zaupnike v kulturnih organizacijah ter glasbenih šolah. Od skupno 34 zaupnic in zaupnikov iz kulturnih organizacij ter 38 iz glasbenih šol se jih je seminarjev udeležilo 20 oziroma 22 (skupaj 58 odstotkov).

Sredi novembra (15. in 16.) bomo, prav tako v Fiesi, pripravili izobraževalni seminar za zaupnike z zavodov za vzgojo, izobraževanje in usposabljanje otrok s posebnimi potrebami, nekaj dni pozneje (18. in 19. novembra) pa na Rogli še za zaupnike iz predšolske vzgoje. Sindikalni zaupniki v srednjih šolah se bodo na izobraževalnem seminarju srečali v začetku decembra (2. in 3.) v Termah Olimia v Podčetrtku, za zaupnice in zaupnike z osnovnih šol pa smo predvideli štiri termine marca prihodnje leto, le kraj še ni izbran.

[bolonjska deklaracija]

SPREMEMBE V SLOVENSKEM VISOKEM ŠOLSTVU

► **Evropski ministri za izobraževanje so 19. junija 1999 podpisali t. i. bolonjsko deklaracijo. To je bil prvi korak k izgradnji evropske družbe, temelječe na znanju. Enoten visokošolski prostor naj bi Evropi omogočil, da bi do leta 2010 postala socialno in ekonomsko najbolj konkurenčno svetovno območje.**

Izobraževanju je priznan pomen pri razvoju in krepitvi stabilnih, mirnih in demokratičnih družb. Eden pomembnejših ciljev Evropske unije je tako postal ureditev ali vzpostavitev enotnega evropskega visokošolskega prostora do leta 2010. Temeljil naj bi na združenem in močno povezanem evropskem študiju in kot tak prinesel študentom in zaposlenim večjo možnost mednarodne mobilnosti v visokem šolstvu. Vse to med drugim predvideva bolonjska deklaracija s svojimi direktivami, ki bo predvsem v bližnji prihodnosti intenzivno vplivala tudi na spremembe pri nas. Posamezne fakultete so jo že začele uresničevati, za začetnika pa nedvomno velja Fakulteta za podiplomske študije in evropske študije z Brda pri Kranju (FPDEŠ).

Bolonjska deklaracija ne predstavlja pravil, temveč navodila in usmeritev članicam, kakšna naj bo njihova zakono-

daja v visokem šolstvu, da bo ustrezala skupnim ciljem na enotnem visokošolskem prostoru. Njen poseben pomen je v celostnem preoblikovanju in utrditvi evropskega visokošolskega sistema, seveda ob polnem upoštevanju različnosti kultur, jezikov, nacionalnih izobraževalnih sistemov ter univerzitetne avtonomije v vseh 40 državah podpisnicah.

Direktive bolonjske deklaracije pri vzpostavljanju enotnega evropskega visokošolskega prostora težijo h konkretnim in številnim ciljem. Pomembno se mi zdi omeniti dva, ki prinašata (delno sta jih že prinesla) tudi bistvene novosti v slovenski visokošolski izobraževalni prostor. Gre za kreditni sistem točk (v nadaljevanju ECTS) ter spremembe letnih študijev v semestrski.

Osnovi pogoj za sprejetje bolonjskih načel je bila sprememba in dopolnitev zakona o visokem šolstvu. Struktura

študija bo po novem omogočala večjo mobilnost študentov, zato se bodo predmeti končevali ob semestrih in ne več ob koncu študijskega leta. To pomeni, da bo lahko študent v Sloveniji končal en semester, ki bo trajal od oktobra do predvidoma konca januarja, in se drugi semester vpisal na posamezno fakulteto v vseh drugih državah podpisnicah bolonjske deklaracije. Določeno je tudi največje število predmetov v semestru, in sicer šest, ter razmerje med obveznimi predmeti, splošno-izbirnimi in izbirnimi. Prvi in drugi letnik študija naj imata obvezne (core) predmete, zadnji letnik pa izbirne predmete v sklopu stroke in splošno-izbirne predmete, ki jih študent lahko posluša tudi na drugih fakultetah. Eden pomembnejših ciljev je tudi manj predmetov in ur: Pri nas je že prišlo do znižanja števila ur, in sicer z 900 na 750.

Drugi cilj in ponekod že uveljavljena praksa (na FPDEŠ) je kreditni sistem točk, ki je neolčljivo povezan z mobilnostjo in z uveljavitvijo semestrov. Cilj vzpostavitve ECTS je omogočiti čim večjo mobilnost študentov. S pomočjo kreditnih

točk - določene so za vsak predmet - študent, ki doseže določeno kvoto, lahko napreduje v višji letnik ali na višjo stopnjo. Določena je tudi že razporeditev točk. Študent, ki želi uspešno končati prvo stopnjo (ta predstavlja dodiplomski študij), potrebuje od 180 do 240 točk, na drugi stopnji (podiplomski študij) pa od 60 do 120 točk. To pomeni, da bo moral študent za vpis na tretjo stopnjo (doktorski študij) zbrati vsaj 300 točk. Kredite lahko študenti pridobijo tudi zunaj visokega šolstva, denimo, z neformalnim izobraževanjem, če le-tega priznajo tudi univerze, ki študente sprejemajo.

Visokošolske reforme, ki so se medtem že začele v Evropi in tudi pri nas, potrjujejo odločenost držav, da bodo oblikovale enoten visokošolski prostor. Tudi evropski visokošolski zavodi so sprejeli ta izziv in prevzeli glavno vlogo pri oblikovanju tega prostora. Pot je začrtana v pravo smer, cilj je določen. Za doseganje večje povezanosti in primerljivosti visokošolskih sistemov pa bodo nedvomno potrebne nenehne spodbude.

NATAŠA SMREKAR

[napovednik]

8. november 2004 * Ljubljana

Zbor Sindikalne konference visokega šolstva in znanosti Sviz

9.-12. november 2004 * Stockholm

Kongres švedskega sindikata Lärarförbundet

Na povabilo Eve-Lis Preisz, predsednice švedskega učiteljskega sindikata, se bo Svizov glavni tajnik udeležil njihovega kongresa.

14.-16. november * Portorož

ETUCE-jev seminar o socialnem dialogu

Na seminarju, ki ga s finančno pomočjo Evropske unije pripravlja ETUCE, se bodo pogovarjali o tem, kako učinkovito sodelovati v socialnem dialogu. Udeleženci bodo ocenili, na kakšni ravni je ta v njihovih državah v zadnjih letih, in izmenjali izkušnje.

November in december 2004 * Fiesa, Rogla in Podčetrtek

Izobraževalni seminarji za Svizove sindikalne zaupnice in zaupnike

Natančnejši raspored seminarjev si oglejte na sosednji strani.

17. november 2004 * Celje

Sestanek sindikalnih zaupnic in zaupnikov Območnega odbora Sviz Celje

19.-20. november 2004 * Žalec

Posvet Društva šolskih svetovalnih delavcev Slovenije

23. november 2004 * Ljubljana

31. seja Izvršilnega odbora Sviza

30. november 2004 * Ljubljana

9. seja Glavnega odbora Sviza

[pravna pisarna] Piše JANEZ REŠEK

SPREMEMBA ALI SKLENITEV NOVE POGODBE O ZAPOSILTVI ZARADI SPREMENJENIH OKOLIŠČIN

Delavec in delodajalec sklepata delovno razmerje s pogodbo o zaposlitvi. V njej določata medsebojne pravice in obveznosti. Kadar se ena od strank s predlogi nasprotne ne strinja, pogodbe ne bo sklenila. Pogodba se lahko spreminja tudi med delovnim razmerjem, vendar le, če s tem soglašata obe stranki (tako ne more priti do 'razporejanja' - novi Zakon o delovnih razmerjih (ZDR) ga ne pozna več). To je v 47/3. členu ZDR tudi posebej poudarjeno. Spremembo pogodbe o zaposlitvi (ali sklenitev nove) lahko predlaga katera koli stranka.

Težava se lahko pojavi, če se v času trajanja delovnega razmerja spreminijo okoliščine, v katerih ali zaradi katerih je bila sklenjena pogodba o zaposlitvi.

ZDR glede na resnost okoliščin, ki so se spremenile, razlikuje dve možnosti: spremembo obstoječe pogodbe o zaposlitvi (z aneksom) ali sklenitev nove pogodbe o zaposlitvi, ki nadomesti staro. Nova pogodba o zaposlitvi se sklene, ko se spremenijo pogoji iz 3., 5. in 6. alineje prvega odstavka 29. člena ter v primerih, zapisanih v 90. členu ZDR. V vseh drugih primerih zadostuje sprememba obstoječe pogodbe o zaposlitvi (z aneksom). Delovno razmerje delavca se v vsem tem času ne prekine (niti v primeru sklenitve nove pogodbe o zaposlitvi), saj se stara pogodba zgolj dopolni (aneks) ali pa nadomesti z novo (istočasnost!).

Kadar se razmere spremenijo tako, da eni izmed strank pogodba v določeni obliki ne ustreza več, nasprotna stranka pa ne pristane na predlog spremembe, običajno pride do prekinitve delovnega razmerja (sporazumne ali enostranske). Če delodajalec ne sprejme predlogov delavca, bo slednji najverjetneje odpovedal pogodbo o zaposlitvi. Če pa delavec ne pristane na predloge delodajalca, ta ne more preprosto odpovedati pogodbe o zaposlitvi, saj ga pri tem omejuje veliko zakonskih določb, delavca pa ščitijo. Delodajalec tako pogodbo v spremenjenih okoliščinah še zmeraj lahko odpove zgolj iz 'poslovnega razloga' (88/1. člen ZDR), kar se pokriva predvsem z okoliščinami, ki narekujejo sklenitev nove pogodbe o zaposlitvi. Pomembno je, da delavec zaradi odklonitve ponujene spremembe (ali nove pogodbe) s strani delodajalca ne zgubi pravic, ki jih ima tudi sicer. To pomeni, da bo moral delodajalec kljub vsemu izpeljati celoten postopek odpovedi pogodbe o zaposlitvi, če bo to res potrebno. Delavcu bo v skladu z zakonom primoran v sklopu zavoda znova ponuditi drugo delo pod spremenjenimi pogoji. Postopek odpovedi bo pokazal tudi na resnost spremenjenih okoliščin in resnost potrebe po spremembi pogodbe o zaposlitvi.

[pojasnilo]

V 15. številki Šolskih razgledov (2. oktober 2004) je bil objavljen poziv k podpisovanju peticije o koriščenju letnega dopusta takoj po porodniškem. V prispevku avtorica poziva vse, ki se zavzemajo za spremembo in dopolnitev 45. člena kolektivne pogodbe v vzgoji in izobraževanju (KP VIZ), naj pošljejo podpisano zahtevo za spremembo omenjenega člena na Svizov naslov.

Prejeli smo kar nekaj vaših podpisov, žal pa vam moramo sporočiti, da je glede peticije prišlo do nesporazuma. Njeni pobudnici smo v telefonskem pogovoru že pred meseci pojasnili, da se bo oziroma naj bi se KP VIZ spremenila še letos, vendar le v tarifnem delu, skladno z vpeljevanjem novega plačnega sistema za javni sektor. V pravni službi smo ji ob tem razložili, da je Sviz le ena od strank KP VIZ ter da v skladu z določbo njegovega 13. člena lahko predlaga spremembo ali dopolnitev kolektivne pogodbe, a to še ne pomeni, da bo predlog tudi sprejet. Z njim se morata strinjati tudi oba druga sindikata iz naše dejavnosti ter vlada. Sicer pa Sviz že dlje sledi opozorilom članic in članov in zbira predloge za spremembo posameznih določb KP VIZ. Te predloge nameravamo vložiti v obravnavo ob prvi primerni priložnosti. Po oblikovanju nove vlade se bodo najverjetneje najprej nadaljevala pogajanja o spremembah v tarifnem delu KP. Verjetnost, da bo nova vlada privolila v vzoredna pogajanja o spremembah tarifnega dela in drugih določb KP VIZ, pa je majhna. Letos tako ni realno pričakovati spremembe 45. člena in drugih določb v KP VIZ.

[predstavitve]

OBMOČNI ODBOR LJUBLJANE IN OKOLICE

Območni odbor Ljubljane in okolice je največji v Svizu. Ustanovljen je bil prvi v Sloveniji in je že leta 1990 štel 3.400 članov. K skokovitemu porastu članstva so v letih 1991 in 1992 pripomogle številne protestne akcije. Omenimo naj samo veliko protestno zborovanje na Trgu republike v Ljubljani, ki smo ga pripravili v podporo zahtevam za sklenitev kolektivne pogodbe, in opozorilno stavko za sklenitev aneksa h kolektivni pogodbi (31. maja 1995). Sviz Slovenije je zboljšanje plač, prejemkov, napredovanje v plačne razrede, sodelovanje pri upravljanju zavodov ali pa varstvo pravic sindikalnih zaupnikov in številne druge dosežke "izbojeval" z množično podporo našega članstva v Ljubljani. Seveda ne smemo pozabiti mnogih sindikalnih zaupnikov, ki so se s svojim delom v sindikatu mnogokrat izpostavili pritiskom šolskih vodstev ali zamerili oblastem, vendar brez njih sindikat organizacijsko ne bi mogel delovati. Vse bolj se kaže, da je sindikat v dejavnostih, kot so vzgoja otrok, izobraževanje, kultura in raziskovalna dejavnost, nadvse potreben. Brez njega bi vlade, ministri, županstva (da ne omenjamo drugih, ki menijo, da morajo o tem odločati) še bolj krojili usodo teh dejavnosti po svojih ozkih političnih, tako rekoč dnevnih potrebah. Zato bomo potrebovali močan Sviz tudi v prihodnje. Ne ustvarjajmo si iluzij, da bo za resnične potrebe zaposlenih skrbela nekakšna od države plačana zbornica. In nikar ne verjemimo, da bodo vlade, v kakršni koli sestavi že bodo, kar same od sebe zaznale vso raznoliko problematiko, s katero se redno srečujejo vsi, ki so v šolah, vrtcih, domovih, inštitutih, kulturi ali na univerzi največkrat več kot polno zaposleni.

Zdaj je v območnem odboru Ljubljane in okolice več kot 13.000 članov. Sindikalni zaupniki se povezujejo v sindikalne konference, ki delujejo po posameznih dejavnostih, izvršilni organ je predsedstvo, najvišji organ pa območni odbor, ki ga sestavljajo vsi sindikalni zaupniki zavodov.

Članstvu omogočamo nepovratne solidarnostne pomoči, študijske kredite in brezplačno pravno pomoč. Tu smo še posebno uspešni, saj so samo letos morali zavodi zaradi izgubljenih pravnih postopkov našim članom izplačati več kot štirideset milijonov tolarjev neto razlik v plači.

S privarčevanimi sredstvi iz preteklih let ter posojilom GO Sviza smo letos kupili svoje poslovne prostore. Tako smo od septembra na novem naslovu (Bobenčkova 14, Ljubljana), kjer se strokovno trudimo Majda Možina, Janez Rešek (pravnik) in Lado Pahor (sekretar).